UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et Mi-||racvlis Clari, Opera

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt animæ inficiantur peccato originali, & de querimonia & comminatione Dei aduersus Ecclesiam in omni statu corruptam. Capvt IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

Visual Library

res ſeruari. D. Longe pauciores ſanè, quam hoc periculoſo ſeculo Christiani perſuaſum habeant.

H. Equidem ſpero Domine, modò Eccleſia ſua agnoſceret vitia & errata, neutiquam ea admiſſuram eſſe. D. Nihil hoc eos excuſat. Quiſquis enim id ætatis attigit, vt rationis compos factus cuncta Christianæ religionis instituta & decreta nôſſe & ſeruare obligatus eſt. H. Reuerà Domine, vt pręſens ſeſe tempus habet, tremendum eſt valde quod ais. D. Quin ipſe iam videas oportet, quibus periculis Eccleſia obuoluta eſt, vtque hac tempeſtate viuant Christiani omnes contra leges, conſtitutiones & decreta omnia, diuini timoris prorſus immemores ac expertes. H. Si id abs te impetrare licet, obſecro Domine, ne mihi hæc videre contingat. Nam alioqui tot & tanta iam noui, vt quoties eorum mihi ſubit cogitatio, vt vires omnes amittam.

Adquę homo rationis cõpos cognoſcenda & ſeruanda obligetur.

D. Videas ea neceſſe eſt: neque ſtolidos modò & fatuos conſpicies, ſed etiam eos, qui virtutis aliquam ſpeciem præ ſe ferunt, & ſunt bona prędíti voluntąte, vt ij irretiti ſint, & quibus adhuc diſtineantur ne vltra procedant. H. Fiat Domine in omnibus ita vt vis.

Vt animæ inficiantur peccato originali, & de querimonia & comminatione Dei aduerſus Eccleſiam in omni ſtatu corruptam.

CAPVT IV.

AGe iam adſpice oculis internis, vbinam ſis. Sub his verbis perſpexit homo iſte procul

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cul ſe abductum in vallem quandam, ad montem immanis ac horrēdæ celſitudinis, qui ſuo cacumine cælum contingere videretur. In ipſo autem monte ingentes ac præcelſas vidit rupes alias alijs ſublimiores, idque ad montis vſque verticem, & in harum ſingulis homines demorabantur. Simul etiam formas quaſdam elegantiſſimas grandi numero è ſummo in terram vſque delabi adſpexit, quæ vbi terram attigiſſent, inſtar carbonum nigræ efficiebantur, cum tamen quamdiu in monte fuiſſent, tanto niterent ſplendore ac pulchritudine, vt vix in eas aciem poſſet intendere. Ait ergo ad Dominum: Quid ſibi vult res iſthæc mira Domine Deus?

D. Formas iſtas tanto nitentes decore, præclaras eſſe noueris animas, à Deo ad ipſius imaginem & ſimilitudinem creatas: quę poſteaquā è ſua origine vel principio prodiêre, vbi fœminæ conceperint & corpora in earum viſceribus formata ſunt, quemadmodum naturæ ordo habet & diuinitus conſtitutū eſt, conſeſtim à DEO ipſis corporibus infunduntur, moxq; originalis peccati macula fœdantur.

H. Quid igitur mons iſte ſublimis & immenſus, quid item rupes terribiles ac immanes ſibi volunt? D. Etſi non hac vice, tamen quandoque adhuc ipſemet videas oportet, quanto in diſcrimine tota Eccleſia & mortales omnes ſint conſtituti, paucis tamen exceptis, vtq; hiſce tēporibus cuncta Eccleſiæ inſtituta & decreta peſſum iêrint atque neglectui habeantur, & quam denique pauci hodie reperiantur, qui DEI honorem ſpectent & aucupentur. Declarati

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

rata etiam fuêre iſti homini vitia quædam occulta admodum, quæ ob hominum imbecillitatem ac in mala procliuitatem, non fuit auſus ſcripto exprimere: quæ quidem vehementiſſime eum perterruerunt, tantaque eum cepit hominum errantium miſeratio, vt ingens eum occuparet dolor & anguſtia, & lachrymarum imbres profunderet, atque adeò debilis redderetur, vt ſe moriturum putaret. Redditus deinde ſibijpſi, occulta quædam diuinitùs ei virtus ſiue robur collatum eſt: atque ita ſurgens, in modum crucis humi ſe proſtrauit, dixitque ad Dominum: Amantiſſime ac metuendiſſime Devs, ſi quidem tuæ eſſet gratum voluntati, libens hodiè cor, animam & corpus pro Eccleſia exponerem, vt illius tu miſereri dignareris, eaque in melius ſeſe reformaret.

D. Et quid tua mors prodeſſe queat, quando ego ipſe totum ſanguinem meum profudi, & turpiſſimam excepi mortem, neque tamen fructum aliquem, aut certè perexiguum id affert in huius æui hominibus? Iam enim eius obliti ſunt mortales penè omnes, & tantum impie iurando ac blaſphemando eam commemorant.

H. Per acerbiſſimam mortem tuam Devs benigniſſime miſerere Eccleſiæ tuæ. D. Et qua tandem ratione iſthæc diſſimulare aut perpeti potero? Tu ipſe iam vidiſti, quàm diſſolutè, quam periculosè & abſque vllo Dei timore cuncti vitam exigant ſuam. H. Spero Domine adhuc permultis verum Dei ineſſe timorem.

D. Quiſquis Dei timorem habet, nihil

facit

facit contra Deum. At nunc Chriſtianæ religionis inſtituta & ſanctiones contemptui habentur ab eis. Quotiſquiſque (oro) ſic viuit hodiè, vt eſt primitus inſtitutum? H. Clementiſſime Deus, miſerere ſanctæ Eccleſiæ tuæ. D. Pro Eccleſia quidem ſancta precaris. Sed dic tandem, qua ſanctitate præditi ſunt, qui nunc in Eccleſia numerantur. Adſpice tum clericos, tum laicos. Equidem ad ſummos & præcipuos te remittam.

De ſummis Pontificibus.

CAPVT V.

DIc mihi, iam multis annis quot ſummos Pontifices in diuorum numerum referri vidiſti, vt ſolebant olim, quando in ſanctiſſimos coram Deo euadebant viros? H. Quid cauſæ eſt Domine DEVS, cur minus id fiat?

Cura ſummorum pontificum olim quæ quantáque.

D. Summi Preſules ſuperiorum temporum, qui ſanctorum catalogo aſſcribebantur, longè aliam, atque iſti hodiè, ducebant vitam. Olim ſumma eos tenebat cura & ſolicitudo, vt bonis omnibus tam ſpiritalibus quàm corporalibus, quæ quidem habere potuiſſent, S. Eccleſiæ conſulerent ac opitularentur, erantque omnis priuati amoris & propriæ quæſitionis expertes, & in cunctis actionibus ac omiſſionibus ſuis Dei honorem præcipuè ſpectabant. Nunquam tum ad cognatos & amicos, neque ad diuitias vel honores reſpiciebant. Omnes conatus & actiones ſuas tota animi intentione in

Deum